

5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia.

W tym względzie skarżąca podnosi, że pozwana w żaden sposób nie uzasadniła zastosowania wyjątku, o którym jest mowa w art. 4 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001.

6. Zarzut szósty dotyczący niesłusznego wykluczenia interesu publicznego przemawiającego za ujawnieniem.

W tym względzie skarżąca podnosi, że pozwana błędnie interpretuje prawo do obrony jako zwykły interes strony, nie biorąc pod uwagę, że aby odpowiedzieć na żądanie Dyrekcji Generalnej ds. Współpracy Międzynarodowej i Rozwoju (DG DEVCO) dotyczące zwrotu finansowego, skarżąca potrzebowała dostępu do sprawozdania OLAF-u.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 5 lipca 2021 r. – Vendrame / Komisja

(Sprawa T-379/21)

(2021/C 401/11)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Michele Vendrame (Wenecja, Włochy) (przedstawiciel: adwokat R. Sciaudone)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 26 kwietnia 2021 r. (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”), w której Komisja, potwierdzając poprzednią decyzję odmowną z dnia 3 marca 2021 r., oddaliła wniosek skarżącej o udzielenie dostępu do sprawozdania końcowego wraz z załącznikami, sporządzonego przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) w następstwie zakończenia dochodzenia OC/2019/0766;
- nakazanie Komisji przedłożenia sprawozdania OLAF-u wraz z załącznikami; oraz
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący błędnej interpretacji konsekwencji wynikających z dostępu do sprawozdania OLAF-u.

W tym względzie skarżąca podnosi, że należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji, ponieważ sprawozdanie OLAF-u nie mogło, w świetle art. 10 ust. 1 i art. 2 ust. 4 rozporządzenia nr 1049/2001 (¹), zostać udostępnione w „domenie publicznej”.

2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001.

W tym względzie skarżąca podnosi, że strona pozwana naruszyła art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001 w świetle wykładni nadanej mu w orzecznictwie, zgodnie z którą w sytuacji, gdy adresat sprawozdania OLAF-u zamierza przyjąć akty niekorzystne dla osób zainteresowanych, osoby te mają prawo dostępu do rzeczowego sprawozdania.

3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 1049/2001 oraz zasady proporcjonalności.

W tym względzie skarżąca podnosi, że nigdy nie wniosowała o przekazanie danych osobowych osób fizycznych, w związku z czym ewentualne dane osobowe, które mogą znajdować się w sprawozdaniu, mogą być chronione w drodze powszechnie stosowanej praktyki zacznienia.

4. Zarzut czwarty, dotyczący błędnego zastosowania i interpretacji art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001.

W tym względzie skarżąca podnosi, że należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji, ponieważ pozwana nie zbadała, czy w praktyce możliwe jest przyznanie dostępu częściowego.

5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia.

W tym względzie skarżąca podnosi, że pozwana nie przedstawiła żadnego uzasadnienia dla zastosowania wyjątku przewidzianego w art. 4 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001.

6. Zarzut szósty, dotyczący błędnego wykluczenia interesu publicznego w ujawnieniu informacji.

W tym względzie skarżąca podnosi, że pozwana błędnie zinterpretowała prawo do obrony jako interes jedynie strony, nie biorąc pod uwagę, że prawo do obrony jest kamieniem węgielnym państwa prawa i jako takie zapewnia bezpieczeństwo i ochronę społeczności, a nie tylko wyizolowanej jednostki.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43; sprostowania: Dz.U. 2010, L 271, s. 20, Dz.U. 2013, L 333, s. 83).

Skarga wniesiona w dniu 8 lipca 2021 r. — Alfa Acciai / Komisja

(Sprawa T-411/21)

(2021/C 401/12)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Alfa Acciai SpA (Brescia, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci D. Fosselard, D. Slater i G. Carnazza)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- i. zasądzenie od Unii, reprezentowanej przez Komisję, zapłaty odsetek za zwłokę od kwoty 7 175 000 EUR według stopy procentowej ustalonej przez Europejski Bank Centralny (EBC) do jego głównych operacji refinansowych, obowiązującej pierwszego dnia kalendarzowego miesiąca, w którym przypada termin płatności, powiększonej o trzy i pół punktu procentowego, za okres od dnia 9 marca 2010 r. do dnia 14 listopada 2017 r., po odliczeniu odsetek w wysokości 260 968,15 EUR otrzymanych już przez stronę skarżącą, czyli kwoty w wysokości 2 222 073,29 EUR, lub — tytułem żądania ewentualnego — zapłaty odsetek za zwłokę obliczonych według stopy procentowej uznanej przez Sąd za odpowiednią;
- ii. zasądzenie od Unii, reprezentowanej przez Komisję, zapłaty odsetek za zwłokę od kwoty żądanej w pkt (i) powyżej, za okres od dnia 14 listopada 2017 r. do dnia rzeczywistej zapłaty, według stopy procentowej ustalonej przez EBC dla jego głównych operacji refinansowych, obowiązującej pierwszego dnia kalendarzowego miesiąca, w którym przypada termin płatności, powiększonej o trzy i pół punktu procentowego lub — tytułem żądania ewentualnego — według stopy procentowej uznanej przez Sąd za odpowiednią;
- iii. tytułem żądania ewentualnego w stosunku do pkt (ii) powyżej, zasądzenie od Unii, reprezentowanej przez Komisję, zapłaty odsetek za zwłokę od kwoty, o której mowa w pkt (i), za okres od dnia 2 marca 2021 r. do dnia rzeczywistej zapłaty, według stopy procentowej ustalonej przez EBC dla jego głównych operacji refinansowych, obowiązującej pierwszego dnia kalendarzowego miesiąca, w którym przypada termin płatności, powiększonej o trzy i pół punktu procentowego lub — tytułem żądania ewentualnego — według stopy procentowej uznanej przez Sąd za odpowiednią;
- iv. dodatkowo lub tytułem żądania ewentualnego — stwierdzenie nieważności powiadomienia Komisji z dnia 30 kwietnia 2021 r., Ref. Ares(2021) 2904247;